

ឡុងសៀម (១៩៣៥-២០០៧)

កើតនាឆ្នាំ១៩៣៥នៅភូមិទឹកថ្លាស្រុកបារាយណ៍ក្នុងខេត្ត

កំពង់ធំ។ កុមារឡុងសៀមរៀននៅសាលាបឋមសិក្សានៅស្រុកកំណើត។ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់វិញ្ញាបនបត្របឋមសិក្សា, ដោយយុវជនឡុងសៀម មានអាយុច្រើនក៏ប្រឡងចូលរៀនគរុវិទ្យាល័យប្រុងនឹងបម្រើការក្នុង ក្រសួងអប់រំជាតិ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ។ យុវជនឡុងសៀមបានសិក្សានៅគរុ វិទ្យាល័យនេះអស់រយៈពេល៤ឆ្នាំបានប្រឡងជាប់សញ្ញាបត្រមធ្យម សិក្សាបឋមភូមិហើយបានប្រឡងជាប់ចូលរៀននៅសាលាគរុវិជ្ជា។ យុវ ជនឡុងសៀមចេញពីសាលានេះបានទទួលតំណែងជាគ្រូបង្រៀនបឋម សិក្សាទៅធ្វើការនៅខេត្តក្រៅអស់រយៈពេលបីឆ្នាំបានប្រឡងជាប់ចូល រៀនជានិស្សិតសាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សានៅវិទ្យាស្ថានជាតិគរុកោសល្យ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ។ លោកបំពេញការសិក្សានៅវិទ្យាស្ថាននេះអស់រយៈ ពីរឆ្នាំលោកបានទទួលតំណែងជាសាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ

ក្នុងឯកទេសភាសាអក្សរសាស្ត្រខ្មែរហើយលោកបានទៅបង្រៀននៅ
វិទ្យាល័យខេត្តកំពង់ធំដែលជាខេត្តដែលធ្លាប់រស់នៅពីកុមារភាព។ស្រប
នឹង កិច្ចការជាសាស្ត្រាចារ្យភាសាខ្មែរលោកបានរៀនបន្តវិជ្ជានៅមហា
វិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រនិងមនុស្សសាស្ត្រភ្នំពេញដើម្បីប្រឡងយក
បរិញ្ញាប័ត្រអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ។

នាឆ្នាំ១៩៦៥សាស្ត្រាចារ្យឡង់សៀមបានទទួលការតែងតាំងពី
រាជរដ្ឋាភិបាលជំនាន់នោះជាសាស្ត្រាចារ្យភាសាខ្មែរនៅវិទ្យាស្ថានទំនាក់
ទំនងអន្តរជាតិក្រុងមូស្កូហើយលោកឆ្លៀតពេលនោះសិក្សាពីភាសាវិទ្យា
ជាមួយអ្នកប្រាជ្ញសូវៀតជាពិសេសពីសាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតរ.ស.ឆ្វាំនិង
សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតហ្គ័រហ្គោញីយ៉េហ្វ^១ ជាដើម។លោកបានបញ្ចប់និ
ក្ខេបបទថ្នាក់បណ្ឌិតលោកនៅវិទ្យាស្ថានសិក្សាបូព៌ាក្នុងបណ្ឌិតសភា
វិទ្យាសាស្ត្រក្រុងមូស្កូនាឆ្នាំ១៩៧១។ ប្រធានបទថ្នាក់បណ្ឌិតលោក
មាន ចំណងជើង « ល្បងសិក្សាវចនវិទ្យាក្នុងភាសាខ្មែរ » ហើយលោកបាន

---

^១ យ.អ. ហ្គ័រហ្គោញីយ៉េហ្វ, វចនានុក្រមខ្មែរ រុស្ស៊ី, មូស្កូ, ១៩៧៥, ៩៥២ ទំព័រ។
លោកឡង់សៀមបានជំនួយក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយ។

បោះពុម្ពជាភាសារុស្ស៊ីនាឆ្នាំ១៩៧៦(មាន១២១ទំព័រ)។បន្ទាប់មកលោក
បានធ្វើជាសាស្ត្រាចារ្យជំនួយលោកសាស្ត្រាបណ្ឌិត យ. អ. ហ្គ័រហ្គោ
ញីយ៉េហ្វ ដោយជួយធ្វើវចនានុក្រម ខ្មែរ-រុស្ស៊ីរហូតដល់ សាស្ត្រាចារ្យ
នេះបាត់បង់ជីវិតលោកបានបំពេញកិច្ចការជំនួសក្នុងការបង្រៀនភាសា
ខ្មែរនៅវិទ្យាស្ថាននោះ។ សាស្ត្រាចារ្យឡុងសៀមបានសហការជាមួយ
សាស្ត្រាចារ្យ.ស.ឆ្នាំបោះពុម្ពផ្សាយនូវវចនានុក្រមសង្ខេបរុស្ស៊ី-
ខ្មែរនាឆ្នាំ១៩៨៧(៧០៩ទំព័រ)។បន្ទាប់ពីប្រទេសកម្ពុជាធ្លាក់ក្នុងកណ្តាប់
ដៃខ្មែរក្រហមនាឆ្នាំ១៩៧៥លោកក៏សុំសញ្ជាតិជាសូវៀតហើយលោក
បានទទួលតំណែងជាសហការីវិទ្យាសាស្ត្រនៅវិទ្យាស្ថានសិក្សាបូព៌ាក្នុង
បណ្ឌិតសភាវិទ្យាសាស្ត្រក្រុងមូស្កូ។លោកឡុងសៀមបានចុះឈ្មោះនៅ
សកលវិទ្យាល័យស្តេរោន រៀបចំនិក្ខេបបទថ្នាក់បណ្ឌិតរដ្ឋក្រោមការ
ដឹកនាំលោកសាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតស្តង់ដែលវែរក្នុងប្រធានបទពីការ
ស្រាវជ្រាវរចនាខ្មែរមុរាណលើសិលាចារឹកនៅកម្ពុជាជាសតវ
ត្សរ៍ទី៦ដល់១១។

បន្ទាប់ពីបែកឆ្ងាយពីកម្ពុជាជាច្រើនឆ្នាំមកលោកបានត្រឡប់ទៅ

---

² អស័យដ្ឋានលោកនៅមូស្កូ (M. LONG Seam, appt. 378, maison 62/1, avenue
Léninsky, Moscou, URSS)។

ស្រុកកំណើតវិញជាមួយគណៈប្រតិភូសូរៀតនៅឆ្នាំ១៩៨២ក្នុងបេសកកម្មវាយតម្លៃលើស្ថានភាពរណីនៅកម្ពុជាក្រោយរដ្ឋអំណាចកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យខ្មែរក្រហម។ ក្រោយសិទ្ធិសញ្ញាគ្រុឌថារីស នាខែមករា ១៩៩៣លោកឡុងសៀមត្រឡប់មករស់នៅជាអចិន្ត្រៃនៅភ្នំពេញហើយលោកបានស្ថាបនាឡើងវិញនូវការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើសិលាចារឹកប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូលដោយក្នុងកម្មវិធីតុកតិច³គឺជាកម្មវិធីអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីផ្ទេរចំណេះដឹងដល់ខ្មែរយើង។ នាឆ្នាំ១៩៩៤បានទទួលការតែងតាំងជាទីប្រឹក្សាជំនាញក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាលជាហេតុនាំឱ្យលោកអាចបង្កើតវិទ្យាស្ថានភាសាជាតិ។លោកបានបង្រៀនភាសានិងសិលាចារឹកខ្មែរបុរាណនៅ មហាវិទ្យាល័យបុរាណវិទ្យា និង សកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញជាហេតុនាំឱ្យលោកបានបង្ហាត់បង្រៀននិស្សិតជាច្រើននាក់ដោយលោកបានផ្ទេរចំណេះដឹងនិងចំណេះចំណូលចិត្តលោកលើការសិក្សានេះទៅសិស្សគណៈដែលក្រោយមកបានក្លាយខ្លួនទៅជាសាស្ត្រាចារ្យនូវមុខវិជ្ជានេះ។បន្ទាប់លោកបានទទួលការតែងតាំងជាបណ្ឌិតសភាចារ្យហើយនឹងបានទទួលតំណែងជាអនុប្រធានរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជាមានឋានៈស្មើនឹងរដ្ឋលេខាធិការ។

³ TOKTEN (Transfer of Knowledge Trough Expatriate Nationals), ONU.

លោកឡុងសៀមរៀបអពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយអ្នកគ្រូ ឃ្នាំដំសៅ
ថង ជាសហការីនៅក្រសួងសិក្សាធិការជាតិ។ អ្នកស្រីបានបាត់បង់ជីវិត
ក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមរវាងឆ្នាំ១៩៧៥-១៩៧៩ ជាមួយបុត្រីទោល។
លោកឡុងសៀមបានរៀបការជាលើកទី២ជាមួយជនជាតិស្ទូរៀតនាម
ត្នារ៉ា ជាវេជ្ជបណ្ឌិតនាយកនៅមន្ទីរពេទ្យក្រុងមូស្កូហើយវេជ្ជបណ្ឌិត
នេះបានទទួលអនិច្ចកម្មដោយរោគាពាធនៅឆ្នាំ២០០៤។ ក្នុងជីវិតចុង
ក្រោយលោកឡុងសៀមបានរស់នៅជាមួយអ្នកស្រីវណ្ណាជាករិយាទី៣
រហូតដល់ផុតជីវិត នាថ្ងៃទី១៥កក្កដា២០០៧ដោយរោគាពាធ។

សាស្ត្រាចារ្យឡុងសៀមគឺជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏សំខាន់មួយរូបដែលមាន
កិត្តិនាមល្បីល្បាញ ជាលក្ខណៈអន្តរជាតិក្នុងសហគមន៍អ្នកស្រាវជ្រាវ
វិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកសិលាចារឹកប្រទេសកម្ពុជា។ លោកចេះភាសាច្រើនជា
ពិសេសភាសារុស្ស៊ីនិងភាសាបារាំង។ មិត្តភក្តិភាពនាតែងមានអនុស្សាវរីយ
ពីលោកដែលជាមនុស្សមានមាឌមាំ, កិរិយានឹកន, ស្ងៀមស្ងាត់ហើយ
លោកញញឹមជានិច្ចរមែងធ្វើយនឹងសំណួរនានារបស់និស្សិតនិង
អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងវិស័យឯកទេសលោក។

លោកបានទុកស្នាដៃជាច្រើនជាភាសារុស្ស៊ី,ភាសាបារាំង,ភាសាអង់គ្លេសនិងភាសាខ្មែរ។ស្នាដៃសំខាន់ជាគេគឺវចនានុក្រមខ្មែរបុរាណ (តាមសិលាចារឹកបុរេអង្គរសតវត្សទី៦-៨) បោះពុម្ពដោយរោងពុម្ព ភ្នំពេញ, ២០០០,៦៥០ទំព័រ។ វចនានុក្រមខ្មែរបុរាណនេះលោកបានសិក្សាស្រាវជ្រាវអស់រយៈពេលជាង២០ឆ្នាំ ។ការរលត់ជីវិតលោកនេះគឺជាការសោកស្តាយជាខ្លាំងរបស់មិត្តនិងនិស្សិតដោយលោកបានទុកកិច្ចការមួយចំនួននៅមិនទាន់បញ្ចប់នៅឡើយស្ថិតនៅបណ្ណាល័យផ្ទាល់គ្រួសារលោកហើយយើងសង្ឃឹមថានឹងមានសិស្សគណលោកនឹងសិក្សាបន្តទៅទៀតមិនខាន។ស្នាដៃសំខាន់២ទៀតដែលលោកមិនទាន់បានបោះពុម្ពផ្សាយគឺ:

វចនានុក្រមភាសាខ្មែរបុរាណ-បារាំង-រុស្ស៊ី និង វចនានុក្រមភាសាខ្មែរសម័យអង្គរ។

រៀបរៀងដោយ

បណ្ឌិតសភាចារ្យ យីងហុកឌី

សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតឡុងសៀមនិងសាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតយីងហុកឌីនៅ

សកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ (១៩៩៥).

សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតឡុងសៀម,សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតយីងហុកឌី,បណ្ឌិត
ថោង ឆៃលនិង សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិតយីនសុខ (នៅមុខសារមន្ទីរជាតិ
ភ្នំពេញ, ១៩៩៥)

ឧបសម្ព័ន្ធសំបុត្រឆ្នើយឆ្នងនិង

បណ្ឌិតយីងហុកឌី

